

Utslaktningens rutiner – så ska du tänka

Maximal vikt inom rätt intervall

För att leverera grisar i ekonomiskt optimalt viktsintervall krävs en noggrann leveransstrategi. Ekonomiskt optimum innebär att ligga så nära den övre gränsen för bäst betalda viktsintervall som möjligt utan att grisarna bli för tunga. Grisarna ska väga så mycket som möjligt inom bästa betalda viktsintervall samt i förhållande till foderpris och marginalförbrukning.

Vägning

Rekommendationen är att använda slaktgrisvåg då ögonmättet inte är tillräckligt pålitligt. Ett sätt att avgöra slakttidpunkt är att kontrollväga ett representativt urval, en till två grisar per box, inför första leverans. Ett annat sätt är att välja ett par boxar per avdelning som referensboxar. I referensboxarna följs vikten på samtliga grisar fram till slakt.

Nya sorteringsmekaniker som kamera eller sorteringsanläggningar börjar komma på marknaden. Oberoende av teknik bör följande punkter beaktas:

- Den förväntade slaktvikten varierar mellan individer.
- Under senare delen av uppfödningen minskar muskeltillväxten och fettinlagringen ökar, vilket påverkar köttprocenten negativt. Därför blir grisar med högst vikt i omgången fetast och bör skickas till slakt vid en lägre vikt.
- Kastrater kan behöva skickas till slakt något lättare än sogrisar. Detta för att kastrater har en lägre foderomvandlingsförmåga och ansätter mer fett.

Använd slakt-grisvåg och kontrollvåg ett representativt urval av grisar för att avgöra slakt-tidpunkt.

Är dessutom foderintaget större hos kastraterna kan det hämma den totala tillväxten i boxen.

- Om våg används – kontrollera vågen regelbundet så den väger rätt.
- Ta hänsyn till möjliga lasttillägg.

Utslaktningstrategi

Utslaktningstrategin anpassas efter grisarnas insättningsvikt och tillväxt. Vid första slaktleveransen, som sker efter 8 – 10 veckor efter insättning, plockas 1 – 2 grisar ut per box. Detta motsvarar cirka 10 procent av totalen. Vid första skicket bör målet för levande vikt vara 111 – 114 kg med fokus på att främst välja ut ”feta kastrater”. Genom att minska beläggningen frigörs ätyta vid tråget för de grisar som blir kvar. Till exempel behöver en gris som väger 100 kg ha cirka 35 cm ätutrymme.

Efter det första skicket bör slutgivan ökas med 5 – 10 procent. Om möjligt bör nästa skick ske först efter två veckor, för att ge grisarna tid att öka i vikt.

Det tredje skicket kan därefter utgöra själva tömningsskicket, med målsättning att omfatta 60 – 70 procent av grisarna. Undantagsvis, om det finns tillräckligt med tid och en stor viktspridning bland de kvarvarande grisarna, kan ett fjärde skick genomföras.